

**UZASADNIENIE UCHWAŁY KOMISJI HABILITACYJNEJ
w postępowaniu habilitacyjnym
dr n. med. BEATY JANASIK**

z dnia 13 grudnia 2017 r.

Stosownie do postanowień art. 18 a ust. 5 i 8 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2016 r. poz. 882 z późn. zm.), Komisja habilitacyjna w postępowaniu habilitacyjnym dr n. med. Beaty Janasik, powołana przez Centralną Komisję do Spraw Stopni i Tytułów w dniu 11 września 2017 r., zebrała się w dniu 13 grudnia 2017 r. o godz. 11.00 celem zaopiniowania wniosku o nadanie stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych w dyscyplinie biologia medyczna dr n. med. Beacie Janasik.

Podczas posiedzenia Komisji habilitacyjnej, obecni Recenzenci i Członkowie Komisji wysoko ocenili dorobek oraz osiągnięcia naukowe i organizacyjne dr n. med. Beaty Janasik. Jednocześnie, jednoznacznie pozytywne w swojej treści złożone recenzje habilitacyjne skłoniły wszystkich Recenzentów i Członków Komisji do pozytywnego zaopiniowania wniosku Kandydatki o nadanie stopnia naukowego doktora habilitowanego.

Komisja habilitacyjna podjęła uchwałę w głosowaniu jawnym wobec braku wniosku Habilitantki o przeprowadzenie głosowania w trybie tajnym (na podstawie art. 18 a ust. 8 i 9 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2016 r. poz. 882 z późn. zm.)).

Ponadto, z uwagi na brak uzasadnionych wątpliwości ze strony Komisji oraz z uwagi na brak wniosku Habilitantki, nie została przeprowadzona rozmowa z Kandydatką na temat Jej osiągnięć i planów naukowych (na podstawie art. 18 a ust. 10 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz. U. z 2016 r. poz. 882 z późn. zm.)).

Przedstawiono informacje ogólne o Habilitantce, omawiając jej osiągnięcia i działalność naukową oraz współpracę międzynarodową i dorobek organizacyjny.

Działalność zawodowa

Dr n. med Beata Janasik pracuje jako adiunkt w Pracowni Analiz Metali, Zakładu Monitoringu Biologicznego i Środowiska Instytutu Medycyny Pracy im. Prof. J. Nofera w Łodzi pod kierownictwem prof. dr hab. n. med. Wojciecha Wąsowicza, pełniąc od 2012 roku obowiązki kierownika w/w Pracowni. Stopień naukowy doktora nauk medycznych uzyskała w roku 2008 na podstawie przewodu doktorskiego i obrony dysertacji pt. *„Ocena przydatności oznaczania niezmienionych form lotnych związków organicznych w moczu jako wskaźnika narażenia zawodowego”* przeprowadzonych w Instytucie Medycyny Pracy im. prof. J. Nofera w Łodzi; promotorem pracy był prof. dr hab. n. med. Marek Jakubowski.

Dr n. med. Beata Janasik ukończyła studia na Wydziale Farmaceutycznym, Oddziale Analityki Medycznej Akademii Medycznej w Łodzi (obecnie Uniwersytet Medyczny w Łodzi), uzyskując w 1999 r. tytuł magistra analityki medycznej. Od 1999 r. do chwili obecnej jest zatrudniona w Instytucie Medycyny Pracy im. prof. J. Nofera w Łodzi, w Zakładzie Zagrożeń Chemicznych, początkowo na stanowisku pracownika inżynieryjno-technicznego, od 2000 roku asystenta technicznego i specjalisty inżynieryjno-technicznego, a od 2009 r. w Zakładzie Bezpieczeństwa Chemicznego, następnie Zakładzie Toksykologii i Kancerogenezy (obecnie Zakładzie Monitoringu Biologicznego i Środowiska) na stanowisku adiunkta. Od początku pracy zawodowej w Instytucie, zainteresowania Habilitantki koncentrowały się wokół zagadnień monitoringu biologicznego, początkowo narażenia na lotne związki organiczne, następnie narażenia na metale.

Dr n. med Beata Janasik uczestniczyła w krótkich stażach naukowych związanych z doskonaleniem warsztatu badawczego, min: w Federal Institute for Materials Research and Testing (BAM - Bundesanstalt für Materialforschung und – prüfung), Berlin (Niemcy) (2013); w Applied Spectra Inc. Freemont (USA) (2015) oraz w licznych kursach z zakresu monitoringu biologicznego, zdrowia środowiskowego oraz oceny narażenia na metale. Jak stwierdził **Prof. dr hab. Konrad Rydzyński**, Habilitantka jest *„uznanym ekspertem” w zakresie metodyki, walidacji, oznaczania metali, monitoringu biologicznego oceny ekspozycji na metale*”. Pani **Prof. dr hab. Halina Milnerowicz** podkreśliła, że *„Habilitantka pełniła funkcje recenzenta prac publikowanych w czasopiśmie z listy Filadelfijskiej”*. Również Pani **Prof. dr hab. Ewa Bartnik** wskazuje, że Habilitantka *„Recenzowała publikacje dla różnych czasopiśm, większość z nich jest z listy filadelfijskiej i jest to na pewno miara uznania dla jej wiedzy”*. Pani **Prof. dr hab. Halina Milnerowicz** wspomniała o nagrodach i wyróżnieniach otrzymywanych przez Habilitantkę za działalność badawczą. Również **Pani Prof. dr hab.**

Ewa Bartnik wspominała, że dr Beata Janasik „*kilkakrotnie uzyskiwała nagrody, ale raczej na skalę lokalną*”.

Dorobek naukowy

Dorobek naukowy dr n. med. Beaty Janasik (zgodnie z analizą bibliometryczną przeprowadzoną przez Dział Zarządzania Wiedzą IMP) obejmuje 25 publikacji o łącznym współczynniku oddziaływania $IF=50,776$; 571 KBN/MNiSW; 5 stanowiących monotematyczny cykl publikacji o łącznym $IF = 10,776$ i punktacji KBN/MNiSW=150; 1 opis przypadku. Prace były dotychczas cytowane 188 razy w publikacjach wg bazy SCOPUS (z dn. 12.05.2017); w 170 razy w publikacjach wg bazy *Web of Science* (z dn. 12.05.2017) i 160 razy w publikacjach wg bazy *Web of Science Core Collection* (z dn. 12.05.2017), a Index Hirscha wynosi 8 (SCOPUS) i 7 (Web of Science).

Habilitantka brała udział w 26 projektach badawczych, w tym 10 krajowych (w dwóch jako kierownik projektu, w kolejnych dwóch jako główny wykonawca), 3 międzynarodowych (główny wykonawca/wykonawca) oraz w 13 finansowanych ze środków statutowych (w 6 jako kierownik projektu, w 7 jako główny wykonawca). Ponadto Habilitantka jest autorką lub współautorką 42 doniesień zjazdowych, w tym 24 przedstawionych na zjazdach międzynarodowych.

Według Pana **Prof. dr hab. Konrada Rydzyńskiego** „*Ogólny dorobek publikacyjny Habilitantki, choć nie jest imponujący pod względem liczby opublikowanych prac, należy ocenić wysoko*”. *Praktycznie wszystkie prace opublikowane zostały w języku angielskim, w dobrych czasopismach o zasięgu międzynarodowym (średnia IF z 22 prac =2,3). Według punktacji MNISW suma punktacji czasopism w których opublikowany został dorobek dr Beaty M. Janasik jest pokaźny i wynosi 556 pkt (w tym cykl 5 prac jako rozprawa habilitacyjna - 150 pkt)*”. Pan **Prof. dr hab. Konrad Rydzyński** zwrócił także uwagę na aktywny udział dr Beaty Janasik w projektach krajowych i międzynarodowych uzyskanych w drodze konkursu.

Pani Prof. dr hab. Halina Milnerowicz oceniając dorobek naukowy Habilitantki składający się na cykl publikacji wybranych jako podstawa do wniosku o stopień naukowy doktora habilitowanego podkreśliła, że w „*znakomitej większości to prace wieloautorskie, w których udział Habilitantki był na poziomie od 10%-45% i dotyczył wykonania badań laboratoryjnych oceny stężeń ksenobiotyków w materiale biologicznym i interpretacji wyników jako biomarkerów przydatnych w biomonitoringu środowiskowym*”. Pani **Prof. dr hab. Halina Milnerowicz** zwróciła uwagę, że dr Beata Janasik „*uczestniczy od 2014 roku w programach badawczych europejskiego biomonitoringu biologicznego mających na celu uzyskanie*

informacji o dopuszczalnych stężeniach biologicznych substancji chemicznych obecnych w środowisku i wiedzy o wielkości ekspozycji a ryzykiem zdrowotnym będącym jednym z priorytetów polityki zdrowotnej Unii Europejskiej”. **Pani Prof. dr hab. Halina Milnerowicz** zwróciła ponadto uwagę na udział Pani dr Beaty Janasik w licznych projektach badawczych, co jej zdaniem wymagało od Habilitantki „*umiejętności organizacji pracy i współpracy w zespołach*”. Zdaniem **Pani Prof. dr hab. Haliny Milnerowicz**, „*Habilitantka jest przygotowana do pracy w laboratorium bardzo dobrze*” „*posiada przygotowanie do kierowania zespołem naukowym. Analizując tematy zadań statutowych i tytuły projektów ma za pewne bardzo duże doświadczenie z zakresu biomonitoringu i wzajemnego oddziaływania ksenobiotyków środowiskowych*”.

Pani Prof. dr hab. Ewa Bartnik oceniając udział Habilitantki w licznych grantach, w tym „2 grantach NCN (2013-2016 i 2010-2013) ściśle związanych z tematem osiągnięcia, jak również w 7 innych projektach NCN, NCBiR, w programie europejskim w ramach Horizon 2020 oraz wcześniej Life+” podkreśliła, iż *Habilitantka zarówno potrafi zdobywać pieniądze na prowadzenie badania, jak i uczestniczy w realizacji wielu projektów, w tym europejskich*”.

Pani Prof. dr hab. Ewa Bartnik zwróciła uwagę, iż „*według załączonej tabeli i listy publikacji pozostałe prace kandydatki nie są rozbite na przed i po doktoracie ani nie są wypunktowane prace wchodzące w skład osiągnięcia naukowego, co jest niewłaściwe. Lista przygotowana (słabo) przez bibliotekę obejmuje 22 prace z Impact factor*”. **Pani Prof. dr hab. Ewa Bartnik** podkreśliła, że „*Może warto dodać, że sama dr Janasik bardzo porządnie podzieliła swoje prace pod kątem momentu ich publikacji i podała (moim zdaniem niepotrzebnie) swój procentowy udział w tych publikacjach*”. Podsumowując tematykę przedstawionych publikacji, **Pani Prof. dr hab. Ewa Bartnik** stwierdziła, że wskazują one na „*szerokie zainteresowania kandydatki oraz umiejętność współpracy na skalę europejską w prowadzeniu badań istotnych dla ochrony pracownika przed skutkami ekspozycji na pewne metale*”.

Pani Prof. dr hab. Ewa Krajewska – Kułak podsumowując ocenę dorobku naukowego Habilitantki będącej podstawą do wnioskowania o stopień naukowy doktora habilitowanego oraz działalności dydaktycznej i organizacyjnej stwierdziła „*Po zapoznaniu się z autoreferatem, wykazem opublikowanych prac naukowych, informacją o osiągnięciach dydaktycznych, współpracy naukowej i popularyzacji nauki, a także analizą bibliometryczną dorobku naukowego jestem w pełni przekonana, iż Habilitantka posiada dorobek naukowy, organizacyjny oraz dydaktyczny spełniający wymagania osoby ubiegającej się o stopień doktora habilitowanego. Dorobek naukowy dr n. med. Beaty Janasik (zgodnie z analizą*

bibliometryczną przeprowadzoną przez Dział Zarządzania Wiedzą IMP) obejmuje 25 publikacji o łącznym współczynniku oddziaływania $IF=50,776$; 571 KBN/MNiSW; 5 stanowiących monotematyczny cykl publikacji o łącznym $IF = 10,776$ i punktacji KBN/MNiSW=150; 1 opis przypadku. Prace były dotychczas cytowane 188 razy w publikacjach wg bazy SCOPUS (z dn. 12.05.2017); w 170 razy w publikacjach wg bazy Web of Science (z dn. 12.05.2017) i 160 razy w publikacjach wg bazy Web of Science Core Collection (z dn. 12.05.2017), a Index Hirsch'a wynosi 8 (SCOPUS) i 7 (Web of Science”).

Ocena osiągnięcia naukowego

Przedłożone do oceny osiągnięcie naukowe pt. „Ocena narażenia, efektów działania toksycznego i wzajemnego oddziaływania metali w oparciu o nowoczesne techniki monitoringu biologicznego z uwzględnieniem czynników genetycznych u osób zawodowo ekspozowanych na arsen oraz chrom” jest zbiorem pięciu publikacji (z łącznym współczynnikiem oddziaływania IF dla całego cyklu publikacji – 10,776, oraz 150 pkt. Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego). Indywidualny wkład Habilitantki w przygotowanie osiągnięcia naukowego został udokumentowany właściwymi, dołączonymi oświadczeniami współautorów publikacji.

Zbiór składa się z następujących prac:

1. Stanisławska M., **Janasik B.**, Wąsowicz W. Application of high performance liquid chromatography with inductively coupled plasma mass spectrometry (HPLC-ICP-MS) for determination of chromium compounds in the air at the workplace. (2013), Talanta, Vol. 117; 14-19 ($IF=3,511$; MNiSW=40)
2. **Janasik B.**, Reszka E., Stanisławska M., Wiczorek E., Fendler W., Wąsowicz W. (2014) Biological monitoring and the influence of genetic polymorphism of As3MT and GSTs on distribution of urinary arsenic species in occupational exposure workers. (2014) Int Arch Occup Environ Health Vol. 88 (6); 807-818 ($IF=2,196$; MNiSW=30)
3. Sińczuk-Walczak H., **Janasik B.**, Trzcinka-Ochocka M., Stanisławska M., Szymczak M., Hałatek T., Walusiak-Skorupa J. (2014) Neurological and neurophysiological examinations of workers exposed to arsenic levels exceeding hygiene standards. Int J Occup Environ Health Vol. 27 (6), 1013-1025 ($IF=1,365$; MNiSW=20)
4. Hałatek T., Sińczuk-Walczak H., **Janasik B.**, Trzcinka-Ochocka M., Winnicka R., Wąsowicz W. (2014) Health effects and arsenic species in urine of copper smelter workers. J Environ Sci Health A Vol. 49 (7), 787-797 ($IF=1,164$, MNiSW=20)

5. **Janasik B.**, Zawisza A., Małachowska B., Fendler W., Stanisławska M., Kuraś R., Wąsowicz W. (2017) Relationship between arsenic and selenium in workers occupationally exposed to inorganic arsenic. *J Trace Elem Med Biol*; 42; 76–80 (IF=2,550, MNiSW= 20)

Prof. dr hab. Konrad Rydzyński w odczytanej recenzji podkreślił, że wybraną przez Habilitantkę tematykę prac składających się na osiągnięcie naukowe „*należy uznać za bardzo wartościową zarówno z naukowego, jak i społecznego punktu widzenia*”. Zdaniem **Pana Prof. dr hab. Konrada Rydzyńskiego** opisana przez Habilitantkę nowa metoda „*oznaczania poszczególnych form chromu w powietrzu środowiska pracy techniką łączonej spektrometrii mas z plazmą indukcyjną sprzężoną z wysokosprawną chromatografią cieczową (HPLC-ICP-MS) ma wartość kluczową dla dalszego cyklu prac naukowych, ale także dla przyszłego biomonitoringu osób pracujących w narażeniu na metale o różnym stopniu utlenienia*”. Zdaniem **Pana Prof. dr hab. Konrada Rydzyńskiego**, wyniki kolejnej pracy składającej się na osiągnięcie naukowe dotyczące oznaczeń stężeń arsenu u narażonych na ten metal pracowników pozwoliły na „*zapropozowanie wartości dopuszczalnych stężeń biologicznych (DSB) dla arsenu nieorganicznego w moczu oraz sumy iAs i jego metabolitu-MMA w moczu jako wskaźników narażenia zawodowego. Ma to zasadnicze znaczenie przy ocenie ryzyka zawodowego i pozwala na różnicowanie między ekspozycją zawodową i środowiskową*”.

Pan **Prof. dr hab. Konrad Rydzyński** podkreślił jednak, że „*zestaw badanych przez Habilitantkę genów*” metabolizujących arsen „*jest zbyt ubogi*”, dlatego też „*badania te wymagają zdecydowanie rozszerzenia, jeśli miały by mieć taką praktyczną wartość w szacowaniu ryzyka*”. Pan **Prof. dr hab. Konrad Rydzyński** zauważył także, że w kolejnych 2 pracach obejmujących pracowników narażonych zawodowo na arsen Habilitantka wykazała „*związek pomiędzy narażeniem na poszczególne formy chemiczne As i jego metabolity a biomarkerami wczesnego uszkodzenia nerek – beta 2 mikroglobuliną i białkiem wiążącym retinol*”. W przeprowadzonych badaniach udało się uchwycić Habilitantce „*subkliniczne objawy neurologiczne u pracowników pracujących w warunkach podwyższonego stężenia na arsen*”. Pan **Prof. dr hab. Konrad Rydzyński** podkreślił nowatorski charakter spostrzeżeń Habilitantki o konieczności uwzględnienia składu diety u pracowników pracujących w narażeniu na metale. Pani dr Beata Janasik wykazała, że „*u osób narażonych, wysokim stężeniom arsenu i jego metabolitów w moczu towarzyszyła zwiększona utrata selenu*”.

Pani **Prof. dr hab. Halina Milnerowicz** podkreśliła, że „*Wkład indywidualny Habilitantki w powstanie*” 5 prac eksperymentalnych składających się na osiągnięcie naukowe „*nie budzi*

zastrzeżeń i świadczy o Jej udziale jako lidera zespołu". „badania Habilitantki koncentrują się na poszukiwaniu nowych specyficznych markerów ekspozycji pracowników różnych gałęzi przemysłu na arsen (As) i chrom (Cr)". Pani **Prof. dr hab. Halina Milnerowicz** stwierdziła, że „Podjęte badania są istotne z punktu widzenia poznawczego i aplikacyjnego w celu wprowadzenia właściwych i specyficznych metod laboratoryjnych, umożliwiających monitoring w środowisku narażenia na różne formy tych metali, zwłaszcza chrom, który występuje podobnie, jak arsen na różnych stopniach utlenienia a to z kolei decyduje o toksyczności”. Pani **Prof. dr hab. Halina Milnerowicz** podsumowując osiągnięcia Habilitantki składające się na osiągnięcie naukowe stwierdziła „ważnym aspektem tych badań jest opracowanie nowych i wysoce specjalistycznych metod analitycznych z wykorzystaniem ICP-MS-HPLC do oznaczania stężenia iAs i jego form oraz sumy stężeń tych metabolitów i indeks ich proporcji w monitoringu środowiskowym. Na szczególne podkreślenie zasługuje aspekt badań dotyczących polimorfizmu enzymów As3MT (metylotransferazy) i S - Transferazy glutationowej (GST) odgrywających kluczową rolę w metabolizmie As. Ten nurt badań powinien być kontynuowany w ocenie środowiskowego narażenia ludzi na ksenobiotyki w aspekcie wyłonienia grupy osób szczególnie wrażliwych”.

Pani **Prof. dr hab. Ewa Bartnik** podkreśliła, że prace stanowiące osiągnięcie naukowe zatytuowane „Ocena narażenia, efektów działania toksycznego i wzajemnego oddziaływania metali w oparciu o nowoczesne techniki monitoringu biologicznego z uwzględnieniem czynników genetycznych u osób zawodowo ekspozowanych na arsen oraz chrom” – „stanowią zestaw wyników badań o bardzo określonym celu – zastosowano metody umożliwiające określenie form chemicznych badanych pierwiastków, przeprowadzono – wprawdzie niezbyt rozległe - ale badania polimorfizmów genetycznych dla 2 genów pod kątem ich związku z metabolizmem arsenu a także badano wpływ ekspozycji na badane metale na występowanie objawów neurologicznych u osób poddanych w ramach pracy takiej ekspozycji. Prace i całe osiągnięcie bardzo dobrze mieszczą się w nurcie medycyny pracy i jestem przekonana na podstawie ich lektury, że są odpowiednie do uznania ich za osiągnięcie naukowe kandydatki”.

Pani **Prof. dr hab. Ewa Bartnik** zgłosiła uwagę do przedstawionego udziału procentowego kandydatki w przedłożonym do oceny osiągnięciu naukowym, równocześnie podkreślając „moja uwaga jest bardziej zwróceniem uwagi na to by rozsądnie dzielić procenty a nie zarzutem”. Pani **Prof. dr hab. Ewy Bartnik** zwróciła także uwagę do tytułu osiągnięcia naukowego – „z uwzględnieniem czynników genetycznych...u osób ekspozowanych zawodowo na arsen i chrom”. Pani **Prof. dr hab. Ewa Bartnik** podkreśliła, że „te czynniki

uwzględniono jedynie w jednej z 5 prac, i tylko dla pracowników ekspozowanych na arsen, tak, że określiłabym to jako w niewielkim stopniu”.

Pani Prof. dr hab. Ewa Krajewska – Kulak podsumowując tematykę prac składających się na osiągnięcie naukowe napisała „Cykl pięciu publikacji stanowiących osiągnięcie naukowe stanowi omówienie problemów związanych z oceną ekspozycji pracowników różnych gałęzi przemysłu na pierwiastki toksyczne (arsen, chrom) przy wykorzystaniu technik monitoringu biologicznego oraz wpływu polimorfizmów genetycznych w obrębie enzymów metabolizujących arsen na rozkład metabolitów i ocenę działania toksycznego. Przedstawiony cykl publikacji wnosi istotny wkład w badania dotyczące oceny narażenia i szacowania ryzyka, opisując nową metodę oznaczania poszczególnych form chromu u osób zawodowo narażonych na ten metal. Opracowana metoda badawcza ułatwi poszukiwanie nowych biomarkerów ekspozycji zarówno zawodowej, jak i środowiskowej i ma ewidentnie duże znaczenie praktyczne”.

Działalność dydaktyczna

Pan **Prof. dr hab. Konrad Rydzyński** podkreślił, że Habilitantka „w ciągu swojej pracy w Instytucie Medycyny Pracy w Łodzi udziela się intensywnie w działalności dydaktycznej. Od wielu lat prowadzi wykłady i ćwiczenia w szkoleniach organizowanych przez Instytut Medycyny Pracy, Polskie Towarzystwo Higienistów Przemysłowych i Polskie Towarzystwo Toksykologiczne”. Również pani **Prof. dr hab. Ewa Bartnik** podkreśla, że „Ocena działalności dydaktycznej – jak to często bywa dla osób nie muszących prowadzić zajęć w ramach pensum na uczelni – jest pozytywna, ale nie jest to kluczowa aktywność dla całokształtu działalności kandydatki, jednak prowadzi zajęcia dla studentów w swoim instytucie, oraz opiekuje się stażystami oraz wykłady na kursach prowadzonych przez Polskie Towarzystwo Higienistów Przemysłowych”. Pani **Prof. dr hab. Ewa Bartnik** wskazała, że Habilitantka nie przedstawiła żadnych informacji o działalności popularyzatorskiej, ale „nie jest to niezbędny element działalności kandydata, tylko jeden z licznych podlegających ocenie”.

Pani **Prof. dr hab. Halina Milnerowicz** wskazała, że „Habilitantka ma stosunkowo skromne doświadczenie dydaktyczne. W przedstawionym autoreferacie deklaruje co prawda prowadzenie ćwiczenia dla studentów i stażystów w zakresie metod walidacji, oznaczania metali, monitoringu biologicznego oceny ekspozycji na metale, jednak nie opisano od kiedy i dla jakiej grupy studentów i stażystów. Deklaruje również prowadzenie wykładów na szkoleniach w ramach Polskiego Towarzystwa Higienistów Przemysłowych nie wiemy jednak

w jakim wymiarze i dla jakiej grupy". **Pani Prof. dr hab. Halina Milnerowicz podkreśliła, iż** „Z przedstawionego autoreferatu nie wynika czy ma jakiegokolwiek doświadczenie w kształceniu młodej kadry naukowej”.

Podsumowanie

Prof. dr hab. Halina Milnerowicz podsumowując ocenę dorobku naukowego Habilitantki będącej podstawą do wnioskowania o stopień naukowy doktora habilitowanego oraz działalności dydaktycznej i organizacyjnej stwierdziła, *”że Habilitanta jest dojrzałym pracownikiem naukowym do samodzielnego rozwiązywania problemów badawczych, kierowania zespołem naukowym, skutecznego zdobywania funduszy i publikowania w czasopiśmie o zasięgu międzynarodowym”*. **Pani Profesor dr hab. Halina Milnerowicz** ponadto napisała *”Wysoko oceniam merytoryczną wartość rozprawy habilitacyjnej łączącej nowoczesność warsztatu badawczego, aspekty naukowe z ważnymi elementami aplikacyjnymi w zakresie biomonitoringu środowiskowego”*. Reasumując **Prof. dr. hab. Halina Milnerowicz** poparła wniosek o nadaniu Pani dr Beacie Janasik stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk medycznych w dyscyplinie biologia medyczna

We wnioskach końcowych, **Pani Prof. dr. hab. Ewa Bartnik** stwierdziła *”Na podstawie analizy przedstawionych dokumentów umożliwiających określenie osiągnięć naukowo-badawczych kandydatki, w tym osiągnięcia naukowego oraz pozostałych osiągnięć (dydaktycznych, współpracy międzynarodowej i popularyzatorskiego)”* „*uwazam, że dr Beata Janasik spełnia ustawowe wymagania ubiegania się*” o „*nadanie stopnia doktora habilitowanego. Stawiam więc wniosek do Rady Naukowej Instytutu Medycyny Pracy im prof. dra J. Nofera o podjęcie uchwały o nadaniu Pani dr Beacie Janasik stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk medycznych w dyscyplinie biologia medyczna*”.

W podsumowaniu **Prof. dr hab. Konrad Rydzyński** zaznaczył, że *„dorobek naukowy dr Beaty Janasik” oceniam wysoko. Jej prace mają charakter nowatorski, uzyskane wyniki są opublikowane w literaturze o światowym zasięgu i mają znaczenie globalne. Praca habilitacyjna jest nowatorska, rozszerzająca naszą wiedzę o metalach”* „*których obecność w środowisku, zarówno zawodowym, jak i bytowania jest przedmiotem uwagi na całym świecie*”. **Pan Prof. dr hab. Konrad Rydzyński** poparł wniosek o nadanie dr Beacie Janasik stopnia naukowego doktora habilitowanego w dziedzinie nauk medycznych w dyscyplinie biologia medyczna.

Pan **Prof. dr hab. Jan Kanty Kulpa** zaznaczył „*Odnosząc się z nieklamany uznaniem dla dorobku naukowego Habilitantki, odczuwam pewien niedostatek informacji odnośnie prac opublikowanych w polskich czasopismach naukowych*”. „*W mojej opinii należy się zgodzić z uwagą Habilitantki podsumowującą Jej cykl badań, że opracowanie i wdrożenie nowych specyficznych technik analitycznych pozwalających na ocenę poszczególnych form chemicznych pierwiastków determinujących działanie toksyczne umożliwia dużą lepszą ocenę narażenia i szacowania ryzyka wystąpienia skutków zdrowotnych. W pełni podzielam opinie PT Recenzentów odnośnie wysokiej oceny dorobku naukowego Habilitantki, wartości merytorycznych cyklu 5 publikacji stanowiących osiągnięcie naukowe, a także umiejętności samodzielnego rozwiązywania problemów badawczych oraz umiejętności organizacji współpracy w zespołach badawczych. Zwracam się do Wysokiej Rady Naukowej Instytutu Medycyny Pracy im. prof. dr J. Nofera w Łodzi z wnioskiem o przyjęcie rozprawy i dopuszczenie Pani dr n. med. Beaty, Moniki Janasik do dalszych etapów postępowania habilitacyjnego*”.

dr hab. Joanna Jurewicz, członek Komisji podkreśliła „*Dorobek obejmujący osiągnięcie naukowe wyróżnia merytorycznie uzasadniona nowoczesna realizacja badań, oparta na współcześnie stosowanych metodach i technikach. Dorobek naukowy Habilitantki nie budzi wątpliwości i świadczy o dużej pracowitości i zdolnościach organizacyjnych dr Beaty Janasik. Zatem popieram wniosek o nadanie dr Beacie Janasik stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk medycznych w dyscyplinie biologia medyczna*”.

Dr hab. med. Anna Krakowiak, członek Komisji zaznaczyła „*Przedstawione do oceny osiągnięcie naukowe ma charakter nowatorski, uwzględnia bowiem najnowszą wiedzę z zakresu toksyczności metali w przypadku ekspozycji zawodowej, jak i środowiskowej na metale. Publikacje składające się na osiągnięcie naukowe wnoszą dodatkowo istotną wartość praktyczną w opiece profilaktycznej nad pracującymi. Dorobek naukowy dr med. Beaty Janasik nie budzi wątpliwości i świadczy o jej dużych zdolnościach organizacyjnych. Popieram wniosek o nadanie dr Beacie Janasik stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk medycznych w dyscyplinie biologia medyczna*”.

Pani Prof. dr hab. Ewa Krajewska – Kulak podsumowując ocenę dorobku naukowego Habilitantki będącej podstawą do wnioskowania o stopień naukowy doktora habilitowanego

oraz działalności dydaktycznej i organizacyjnej stwierdziła „*Dorobek naukowy Habilitantki nie budzi żadnych wątpliwości i świadczy o dużej pracowitości oraz zdolnościach organizacyjnych Habilitantki. Wątpliwości nie budzi także jej dorobek organizacyjny i dydaktyczny. Habilitantka wydaje się być pracownikiem naukowym, zdolnym do samodzielnego rozwiązywania problemów badawczych i kierowania zespołem naukowym. W związku z powyższym popieram wniosek o nadanie dr Beacie Janasik stopnia naukowego doktora habilitowanego nauk medycznych w dyscyplinie biologia medyczna*”.

Wszyscy obecni Recenzenci i Członkowie Komisji habilitacyjnej w głosowaniu jawnym opowiedzieli się za nadaniem stopnia doktora habilitowanego Kandydatce.

Komisja habilitacyjna w postępowaniu habilitacyjnym dr n. med. Beaty Janasik podjęła uchwałę w przedmiocie nadania stopnia doktora habilitowanego nauk medycznych w dyscyplinie biologia medyczna dr n. med. Beacie Janasik.

Komisja habilitacyjna w postępowaniu habilitacyjnym dr n. med. Beaty Janasik, występuje do Rady Naukowej Instytutu Medycyny Pracy w Łodzi im. prof. dra med. Jerzego Nofera z wnioskiem o nadanie stopnia doktora habilitowanego nauk medycznych w dyscyplinie biologia medyczna dr n. med. Beacie Janasik.

Przewodniczący komisji

Prof. dr hab. Elżbieta Krajewska-Kułak

Członkowie Komisji

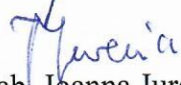

Dr hab. med. Anna Krakowiak

Prof. dr hab. Halina Milnerowicz

Prof. dr hab. Ewa Bartnik

Prof. dr hab. med. Konrad Rydzynski

Prof. dr hab. Jan Karty Kulpa

Dr hab. Joanna Jurewicz

Łódź, dn. 13.12.2017 r